

Από τον βίο του αγίου Ιωάννου του ελεήμονος.

Από τον Ευεργετινό.

Πολλοί από τους κατοίκους της Αλεξάνδρειας, ζηλεύοντας εκείνα που γίνονταν στα χρόνια των αποστόλων, πουλούσαν τα υπάρχοντά τους και το αντίτιμο πήγαιναν και το άφηναν στα χέρια του αγίου Ιωάννη, παρακαλώντας τον να το μοιράσει στους φτωχούς. Μεταξύ αυτών πήγε και κάποιος και πρόσφερε επτάμιση λίτρες (*) χρυσά νομίσματα, βεβαιώνοντας ότι άλλα χρυσά δεν έχει καθόλου, και ζητούσε από τον άγιο να του κάνει δύο χάρες: να προσευχηθεί για να σωθεί το παιδί του και για να επιστρέψει με ασφάλεια το πλοίο του που είχε σταλεί στην Αφρική.

Μόλις λοιπόν πέρασαν τριάντα μέρες από τότε που έγινε αυτό, πέθανε ο γιος· τρεις μέρες μετά τον θάνατο, το πλοίο, όπως ερχόταν από την Αφρική και είχε φτάσει απέναντι από τον Φάρο της Αλεξάνδρειας, έπεσε σε φοβερή τρικυμία, έτσι που χάθηκε όλο το φορτίο και μόνο το πλοίο με τους επιβάτες σώθηκε.

Καθώς λοιπόν, μετά από την είδηση του θανάτου του παιδιού, και ενώ ακόμη τον κυρίευε το πένθος, του ήρθε αμέσως και η θλιβερή είδηση για το πλοίο, ο άνθρωπος βυθίστηκε εντελώς στη στενοχώρια και τη λύπη. Όταν το έμαθε ο πατριάρχης, στενοχωρήθηκε όχι λιγότερο από εκείνον και παρακαλούσε τον Θεό να αγγίξει αόρατα την ψυχή του, να επιτιμήσει την τρικυμία της στενοχώριας του και να τη μεταβάλει σε γαλήνη.

Τη νύχτα λοιπόν, σε όνειρο, παρουσιάστηκε στον άνθρωπο κάποιος με τη μορφή του πατριάρχη και του είπε: «Γιατί είσαι έτσι καταλυπημένος; Εσύ δεν μου ζήτησες να κάνω δέηση στον Θεό να σωθεί ο γιος σου; Και να, με τη χάρη του Θεού σώθηκε, μένοντας αβλαβής από τα κακά της ζωής. Γιατί αν είχε μακροζωία, δεν θα γινόταν καλός άνθρωπος, αλλά κακός και ανάξιος του Δημιουργού του. Για το πλοίο, επίσης, να μην έχεις καμία αμφιβολία ότι, αν ο πανάγαθος Θεός δεν είχε παρακληθεί από εμένα τον ταπεινό, αυτό θα είχε βυθιστεί αύτανδρο, και εκτός από το φορτίο θα είχες χάσει και τον αδελφό σου και τους άλλους. Δεν πρέπει λοιπόν να στενοχωριέσαι, αλλά αντίθετα, μετά από αυτό, πρέπει να υπομένεις ευχαρίστως τις δοκιμασίες που σου έρχονται. Γιατί ο Θεός τίποτε δεν κάνει άκριτα, έστω και αν εμείς τις πιο πολλές φορές αγνοούμε τις κρίσεις του».

Μόλις λοιπόν ξύπνησε ο άνθρωπος, αισθάνθηκε πολλή παρηγοριά στην καρδιά του. Αμέσως πήγε και έπεσε στα πόδια του αγίου εκφράζοντας την βαθιά ευγνωμοσύνη του και περιγράφοντας το όνειρο που είδε. Και εκείνος τον συμβούλεψε να αποδώσει τη χάρη όχι σε αυτόν αλλά στον Θεό, ο οποίος όλα τα οικονομεί προς το συμφέρον μας.

(1) Η λίτρα ήταν ίση με 325 γραμμάρια περίπου.

Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Δ', Υπόθεση ΙΒ' (12). Εκδόσεις "Το Περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 2010, σελ. 162.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>